

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา กับประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เป็นตารางประกอบความเรียง เป็นลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา กับประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล การเปรียบเทียบ สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษาและประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิก จำแนกตาม อายุ ฐานะนักศึกษา เนคุณลักษณะ วิชาชีพพยาบาล

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ทดสอบพหุคณะว่า สัมพันธภาพ เชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา กับประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล

เพื่อความกราฟตัวอย่างในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่อๆ จึงนำสัญลักษณ์ ทางสถิตามาใช้ดังนี้คือ

- X หมายถึง คะแนนเฉลี่ย
- S.D. หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- N หมายถึง จำนวนตัวอย่างประชากร
- r หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพิร์สัน
- t หมายถึง ค่าทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
- p หมายถึง ระดับความนัยสำคัญ

f	หมายถึง	ค่าทดสอบความแปรปรวนทางเดี่ยว
R	หมายถึง	ค่าสหสัมพันธ์พหุคุณ
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์
F	หมายถึง	ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปค่าแนวเดิบ
Beta	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปค่าแนวมาตรฐาน
Y	หมายถึง	ประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกที่ได้จากการพยากรณ์ ในรูปค่าแนวเดิบ
Z	หมายถึง	ประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกที่ได้จากการพยากรณ์ ในรูปค่าแนวมาตรฐาน

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่างประชากร
 ตารางที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาล ที่เป็นตัวอย่างประชากร จำแนกตาม อายุ
 ฐานะนักศึกษา เหตุผลในการเข้าศึกษาวิชาชีพการพยาบาล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนา
 ระยะเวลาที่ผ่านการฝึกปฏิบัติการพยาบาล
-

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงอายุ		
18-19 ปี	74	16.1
20-21 ปี	290	63.0
22-23 ปี	96	20.9
ฐานะนักศึกษา		
ชั้นปีที่ 2	168	36.5
ชั้นปีที่ 3	293	63.5
ท่านเข้ามาศึกษาวิชาชีพการพยาบาลเพราะเหตุใด		
1 ตามเพื่อน	13	2.8
2 อาจารย์เป็นผู้แนะนำ	4	0.9
3 เป็นอาชีพที่มีค่าตอบแทนสูง	6	1.3
4 เป็นอาชีพที่ทำงานทำได้ง่าย	101	22.0
5 เป็นความต้องการของผู้ปกครอง	131	28.5
6 ต้องการทำงานในอาชีพพยาบาล	123	26.7
เพื่อช่วยเหลือชีวิตมนุษย์		
7 ข้อ 3-6	82	17.8

ตารางที่ (2) ต่อ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
GPA > 2.50	273	59.3
GPA < 2.49	187	40.7
ภูมิลำเนา		
จังหวัดเดียวกับสถาบันตั้งอยู่	155	33.7
ต่างจังหวัด	305	66.3
ระยะเวลาที่ผ่านการฝึกปฏิบัติการพยาบาล		
3 ภาคการศึกษา	208	45.2
4 ภาคการศึกษา	42	9.1
5 ภาคการศึกษา	210	45.7

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาพยาบาลที่เป็นตัวอย่างประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 63 รองลงมาได้แก่ อายุระหว่าง 22-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.9 มีฐานะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 36.5 และส่วนใหญ่ เป็นชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 63.5 ส่วนเหตุผลที่เข้ามาศึกษาวิชาชีพการแพทยานา粗ามความต้อง การของผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 28.5 รองลงมาคือ ต้องการทำงานในอาชีพพยาบาลเพื่อช่วย เหลือชีวิตมนุษย์คิดเป็นร้อยละ 26.7 เป็นอาชีพที่ทางานทำได้ง่ายคิดเป็นร้อยละ 22 และให้เหตุผล ประกอบกัน 4 ข้อ คือ เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีค่าตอบแทนสูง เป็นอาชีพที่ทางานทำได้ง่าย เป็นความ ต้องการของผู้ปกครอง และต้องการทำงานในอาชีพพยาบาลเพื่อช่วยเหลือชีวิตมนุษย์คิดเป็นร้อยละ 17.8

ในเรื่องผลลัพธ์จากการเรียน ตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ $GPA > 2.50$ คิดเป็น ร้อยละ 59.3 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเดียวกับที่ตั้งของสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 33.7 ส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 66.3 และมีระยะเวลาที่ผ่านการฝึกปฏิบัติการพยาบาล มาแล้ว 3 ภาคการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 45.2 4 ภาคการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 9.1 5 ภาค การศึกษาคิดเป็นร้อยละ 45.7

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา กับ ประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล
 ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษาพยาบาล รายด้าน

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
การเป็นแบบอย่าง	3.27	0.50	ปานกลาง
การมีความชื่อสัมภ์	3.04	0.53	ปานกลาง
การทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง	3.01	0.49	ปานกลาง
การแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร	2.62	0.56	ปานกลาง
การยอมรับ	2.57	0.51	ปานกลาง
การร่วมรู้สึก	2.56	0.49	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	2.84	0.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยของสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษาพยาบาลรายด้าน และรวมทุกด้าน อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง (ตามเกณฑ์หน้า 55) โดยด้านการเป็นแบบอย่าง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.27 รองลงมาคือด้านการมีความชื่อสัมภ์และด้านการทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และ 3.01 ตามลำดับ ส่วนในด้านการร่วมรู้สึก และด้านการยอมรับ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่นคือ 2.56 และ 2.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของประสิทธิภาพของคลินิก^{*}
ของนักศึกษาพยาบาลรายด้าน

ประสิทธิภาพของคลินิก	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ต่อวิชาชีพ	3.42	0.50	ปานกลาง
ต่องาน	2.99	0.42	ปานกลาง
ต่อตนเอง	2.89	0.36	ปานกลาง
รวม	3.10	0.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของ ประสิทธิภาพของคลินิกของนักศึกษาพยาบาลรายด้านและรวมทุกด้าน นั้นอยู่ในระดับปานกลาง (ตามเกณฑ์หน้า 56) โดยด้านต่อวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.42 รองลงมาคือ ด้านต่องาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ส่วนด้านต่อตนเองนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา ตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล รายชื่อ

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
อาจารย์แสดงออกถึงการนี้ เจตคติที่ต่อวิชาชีพ	3.37	0.62	ปานกลาง
อาจารย์ประพฤติดนอยู่ในขอบเขตของจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพ	3.36	0.63	ปานกลาง
อาจารย์ปฏิบัติการพยาบาลโดยนำความรู้และแนวคิด ทางทฤษฎีมาประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.32	0.65	ปานกลาง
อาจารย์แสดงออกถึงการนี้มั่นคงสัมภัติที่ดีกับ บุคลากรในทุกสุขภาพ	3.30	0.63	ปานกลาง
อาจารย์สนใจติดตามข่าวสารทางวิชาการและวิชาชีพ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	3.27	0.65	ปานกลาง
อาจารย์ให้ข้อมูลเห็นที่เป็นประโยชน์ในการประชุม ปรึกษาทางการพยาบาล	3.21	0.66	ปานกลาง
อาจารย์ให้ความรู้อย่างจริงใจและเปิดเผย	3.20	0.65	ปานกลาง
อาจารย์ให้ความสนใจในการดูแล ผู้ป่วยอย่างจริงจัง	3.19	0.64	ปานกลาง
อาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษาได้มีกิจคิดด้วยตนเอง	3.18	0.64	ปานกลาง
อาจารย์ปฏิบัติการพยาบาลได้ อย่างชำนาญ และคล่องแคล่ว	3.16	0.66	ปานกลาง
อาจารย์แนะนำแหล่งค้นคว้าและตำราเพื่อสนับสนุน การศึกษาเพิ่มเติมของนักศึกษาทางคลินิก	3.14	0.68	ปานกลาง

ตารางที่ 5 ต่อ

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
อาจารย์เตือนสติและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์	3.11	0.65	ปานกลาง
ด้วยความจริงใจ			
อาจารย์ตรวจผลงานและชี้ข้อบกพร่องพร้อมให้	3.10	0.69	ปานกลาง
ข้อมูลขอนกลับแก่นักศึกษาตามความเป็นจริง			
อาจารย์ถามค่าถ่านให้นักศึกษาเกิดแนวความคิดที่	3.08	0.67	ปานกลาง
ก้าวข้ามช่วงล็อกชัน			
อาจารย์ร่วมนือกับนักศึกษาแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น	3.03	0.69	ปานกลาง
จากการปฏิบัติการพยาบาลอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา			
อาจารย์ให้คำแนะนำในการวางแผนการพยาบาล	3.03	0.69	ปานกลาง
ผู้ป่วยเป็นรายบุคคล			
อาจารย์ประเมินผลและให้ข้อมูลขอนกลับที่เป็น	3.02	0.67	ปานกลาง
ประโยชน์ในการฝึกปฏิบัติการพยาบาล			
อาจารย์ให้โอกาสแก่นักศึกษาได้ ชักถ่าน พูดคุย	2.99	0.74	ปานกลาง
เรื่องที่นักศึกษา ต้องการ			
อาจารย์ช่วยจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการ	2.97	0.66	ปานกลาง
เรียนรู้ของนักศึกษา			
อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันเลือกรสึกษาให้	2.96	0.71	ปานกลาง
นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติการพยาบาลอย่างเหมาะสม			
อาจารย์ปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่าง ตรงไปตรงมา	2.91	0.69	ปานกลาง

ตารางที่ 5 ต่อ

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
อาจารย์ไม่เปิดเผยความลับของนักศึกษา ก่อนได้รับความอนุญาตจากนักศึกษา	2.86	0.78	ปานกลาง
อาจารย์กล่าวคำชมเชย เมื่อนักศึกษาปฏิบัติงานได้ผลดี	2.84	0.70	ปานกลาง
อาจารย์ให้ความช่วยเหลือเมื่อทราบว่านักศึกษาต้องการความช่วยเหลือ	2.84	0.71	ปานกลาง
อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น อ่อนหัวส่าสะหวว่างการประชุมปรึกษา	2.81	0.73	ปานกลาง
อาจารย์เต็มใจรับฟังปัญหาหรือความเห็นของนักศึกษา	2.73	0.74	ปานกลาง
อาจารย์สนใจและเข้าใจ aisle ในพื้นที่ของนักศึกษา	2.68	0.70	ปานกลาง
อาจารย์ให้ความเป็นกันเองและอินเตอร์เชียร์ช่วยเหลือ นักศึกษาในทุกด้าน	2.62	0.70	ปานกลาง
อาจารย์ให้โอกาสสนับสนุนนักศึกษานี้ ส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อแผนการเรียนการสอน	2.61	0.73	ปานกลาง
อาจารย์ให้กำลังใจในการแก้ไขปัญหาทั้งด้าน ส่วนตัวและการเรียนของนักศึกษา	2.57	0.70	ปานกลาง

ตารางที่ 5 ต่อ

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
อาจารย์ยิ่มแย้มแจ่มใสกับนักศึกษาในขณะนี้เทส	2.55	0.66	ปานกลาง
การฝึกปฏิบัติการ พยายามทางคลินิก			
อาจารย์สอบถามถึงความรู้สึกของนักศึกษา	2.53	0.70	ปานกลาง
อาจารย์ชักถามข้อมูลจาก นักศึกษาเป็นการส่วนตัว	2.52	0.71	ปานกลาง
เนื่องนักศึกษามีปัญหาในการปฏิบัติงาน			
อาจารย์ยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างจาก	2.46	0.66	น้อย
ความคิด เห็นของตนเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน			
อาจารย์ทักษะและໄไต่ความทุกข์สุขของนักศึกษาอยู่เสมอ	2.45	0.72	น้อย
อาจารย์พูดสะท้อนความรู้สึกให้ นักศึกษาได้รับรู้ถึง	2.45	0.65	น้อย
ปัญหาของตน			
อาจารย์สื่อสารให้นักศึกษาทราบ ว่าอาจารย์เข้าใจ	2.39	0.62	น้อย
ความคิดและ ความรู้สึกของนักศึกษา			
อาจารย์มอบหมายงานโดยคำนึงถึงความสามารถ	2.35	0.74	น้อย
ของนักศึกษาแต่ ละบุคคล			
อาจารย์สามารถรับรู้ความรู้สึกของนักศึกษาได้ถูกต้อง	2.29	0.65	น้อย

หมายเหตุ

- $\bar{X} = 3.50 - 4.00$ หมายถึง สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือเหมาะสมมาก
- $\bar{X} = 2.50 - 3.49$ หมายถึง สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือเหมาะสมปานกลาง
- $\bar{X} = 1.50 - 2.49$ หมายถึง สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือเหมาะสมน้อย
- $\bar{X} = 1.00 - 1.49$ หมายถึง สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือไม่เหมาะสม

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาในระดับเหมาสมปานกลาง 34 ข้อ และอยู่ในระดับเหมาสมน้อย 6 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูง 5 อันดับแรก ในเรื่อง อาจารย์แสดงออกถึงการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.37$) อาจารย์ประพฤติดนอยู่ในขอบเขตของจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.36$) อาจารย์ปฏิบัติการหมายbaar โดยนำความรู้และแนวคิดทางทฤษฎีมาประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.32$) อาจารย์แสดงออกถึงการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคลากรในทีมสุขภาพ ($\bar{X} = 3.30$) และอาจารย์สนใจติดตามข่าวสารทางวิชาการและวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.27$) โดยทั้ง 5 อันดับนี้อยู่ในด้านการเป็นแบบอย่าง ส่วนสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 5 เรื่องได้แก่ อาจารย์สามารถรับรู้ความรู้สึกของนักศึกษาได้ดีถูกต้อง ($\bar{X} = 2.29$) อาจารย์อนุ磅หมายงาน โดยคำนึงถึงความสามารถของนักศึกษาแต่ละบุคคล ($\bar{X} = 2.35$) อาจารย์สื่อสารให้นักศึกษาทราบว่าอาจารย์เข้าใจความคิดและความรู้สึกของนักศึกษา ($\bar{X} = 2.39$) อาจารย์พูดสะท้อนความรู้สึกให้นักศึกษาได้รับรู้ถึงปัญหาของตน ($\bar{X} = 2.45$) อาจารย์ยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างจากความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.46$) โดยที่ อันดับ 1 3 และ 4 อยู่ในด้านการร่วมรู้สึก อันดับ 2 และ 6 อยู่ในด้านการยอมรับ ส่วนอันดับ 4 นั้น อยู่ในด้านการแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ประสบการณ์ปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิก
ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รายชื่อ

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
รู้สึกว่าวิชาชีพพยาบาลมีคุณค่าต่อสังคม	3.55	0.61	ดีมาก
คิดว่าวิชาชีพการพยาบาลเป็นที่ยอมรับในสังคม	3.50	0.64	ปานกลาง
เกี่ยบเท่ากับวิชาชีพอื่น			
รู้สึกว่าวิชาชีพการพยาบาลเป็นวิชาชีพที่น่าสนใจ	3.49	0.74	ปานกลาง
รู้สึกภาคภูมิใจที่เป็นสมาชิกในวิชาชีพการพยาบาล	3.44	0.68	ปานกลาง
คาดว่าจะสมควรเป็นสมาชิกหรือให้การสนับสนุน	3.39	0.70	ปานกลาง
กิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ			
รู้สึกภาคภูมิใจเมื่อการฝึกปฏิบัติงานล้วนสุดลง	3.34	0.67	ปานกลาง
ประพฤติปฏิบัตินให้อยู่ภายใต้ขอบเขตของ	3.29	0.63	ปานกลาง
จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ			
รักและศรัทธาในวิชาชีพพยาบาล	3.27	0.69	ปานกลาง
รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าเมื่อการฝึกปฏิบัติงาน	3.27	0.68	ปานกลาง
ล้วนสุดลง			
คิดว่าสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ป่วยได้	3.17	0.62	ปานกลาง

ตารางที่ 6 ต่อ

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
คิดว่าภายหลังการฝึกปฏิบัติงานมีพัฒนาการทางด้านการติดต่อสื่อสารและการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้ดี	3.16	0.64	ปานกลาง
คิดว่าภายหลังเสร็จสิ้นการฝึกปฏิบัติงานมีพัฒนาการด้านความรู้และทักษะตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา	3.13	0.66	ปานกลาง
สามารถปรับตัวให้เข้ากับ บุคลากรในที่สูงภาพได้เป็นอย่างดีในระดับความสามารถของนักศึกษา	2.97	0.65	ปานกลาง
สามารถให้ความรู้และค่าแนะนำเพื่อการปฏิบัติตนที่ถูกต้องแก่ผู้ป่วยที่รับผิดชอบได้ไม่มีปัญหาในการติดต่อสื่อสารกับแพทย์และพยาบาล	2.97	0.57	ปานกลาง
สามารถประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลที่ให้กับผู้ป่วยที่รับผิดชอบได้	2.96	0.72	ปานกลาง
สามารถช่วยฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ป่วยที่รับผิดชอบได้	2.93	0.59	ปานกลาง
คิดว่าสามารถให้การพยาบาลผู้ป่วยได้ดี	2.92	0.64	ปานกลาง
คิดว่าภายหลังการฝึกมีพัฒนาการในด้านการแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติการพยาบาลได้ในระดับความสามารถของนักศึกษา	2.89	0.60	ปานกลาง
สามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับคนไข้ที่รับผิดชอบในการประชุมปรึกษาทางการพยาบาลทั้งก่อนและหลังการปฏิบัติงานได้	2.89	0.59	ปานกลาง

ตารางที่ 6 ต่อ

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ไม่รู้สึกกลัวผู้ป่วยหนัก	2.89	0.71	ปานกลาง
สามารถป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นในขณะให้การพยาบาลกับผู้ป่วยที่รับผิดชอบได้	2.86	0.61	ปานกลาง
สามารถสังเกตุและรายงานความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยได้ตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา	2.79	0.60	ปานกลาง
รู้สึกมั่นใจว่าจะต้องประสบความสำเร็จในการฝึกปฏิบัติงาน	2.79	0.71	ปานกลาง
สามารถจัดสภาพแวดล้อมภายในหอผู้ป่วยได้ตรงตามความต้องการและสภาพอาการของผู้ป่วยในขอบเขตความรับผิดชอบของนักศึกษา	2.73	0.68	ปานกลาง
สามารถแก้ปัญหาหรือเหตุการณ์เฉพาะหน้าในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลให้ลู่ล่วงไปได้ด้วยดี	2.71	0.61	ปานกลาง
ขณะฝึกปฏิบัติงานไม่มีความรู้สึกกลัว	2.70	0.74	ปานกลาง
ไม่รู้สึกวิตกกังวลขณะฝึกปฏิบัติงาน	2.69	0.73	ปานกลาง

หมายเหตุ

$\bar{X} = 3.50 - 4.00$ หมายถึง ประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกจำนวนมาก

$\bar{X} = 2.50 - 3.49$ หมายถึง ประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกปานกลาง

$\bar{X} = 1.50 - 2.49$ หมายถึง ประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกพอใช้

$\bar{X} = 1.00 - 1.49$ หมายถึง ประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกไม่มี

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของ ประสบการณ์ปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิกพบว่าประสบการณ์ปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิกปานกลาง 27 ข้อ ดีมาก 1 ข้อโดยมีค่าเฉลี่ยสูง 5 อันดับแรกในเรื่องของ รู้สึกว่าวิชาชีพพยาบาลมีคุณค่าต่อสังคม ($\bar{X}=3.55$) คิดว่าวิชาชีพพยาบาลเป็นที่ยอมรับในสังคมเทียบเท่ากับวิชาชีพอื่น ($\bar{X}=3.50$) รู้สึกว่าวิชาชีพพยาบาล เป็นวิชาชีพที่น่าสนใจ ($\bar{X}=3.49$) รู้สึกภาคภูมิใจที่เป็นสมาชิกในวิชาชีพการพยาบาล ($\bar{X}=3.44$) และคาดว่าจะสมัครเป็นสมาชิก หรือให้การสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ ($\bar{X}=3.39$) ส่วนค่าเฉลี่ยของประสบการณ์ปฎิบัติการพยาบาลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 5 เรื่อง ได้แก่ไม่รู้สึกวิตกกังวล ขณะฝึกปฏิบัติงาน ($\bar{X}=2.69$) ขณะฝึกปฏิบัติงานไม่มีความรู้สึกกลัว ($\bar{X}=2.70$) สามารถแก้ปัญหา หรือเหตุการณ์เฉพาะหน้าในการฝึกปฏิบัติให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี ($\bar{X}=2.71$) สามารถจัดสภาพ แวดล้อมภายในห้องผู้ป่วย ได้ตรงตามความต้องการ และสภาพอาการของผู้ป่วยในขอบเขตความ รับผิดชอบของนักศึกษา ($\bar{X}=2.73$) รู้สึกมั่นใจว่าจะต้องประสบความสำเร็จในการฝึกปฏิบัติงาน ($\bar{X}=2.79$)

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษาตามช่วงอายุ
จำแนกตามรายด้านของสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา

อาจารย์และนักศึกษารายด้าน	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของ			ช่วงอายุของนักศึกษา			F	
	18 - 19		20 - 21		22 - 23			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การร่วมรู้สึก	2.52	0.44	2.57	0.48	2.57	0.55	0.27	
การยอมรับ	2.50	0.47	2.56	0.48	2.64	0.58	1.81	
การแสดงออกอย่างอบอุ่น	2.62	0.57	2.62	0.56	2.59	0.58	0.11	
และเอื้ออาทร								
การมีความซื่อสัตย์	3.02	0.53	3.05	0.51	2.99	0.60	0.54	
การเป็นแบบอย่าง	3.24	0.51	3.30	0.49	3.23	0.55	0.84	
การทำกิจกรรมส่งเสริม	3.02	0.44	3.01	0.50	2.99	0.54	0.13	
การเรียนรู้โดยตรง								
รวม	2.82	0.37	2.85	0.38	2.84	0.44	0.21	

จากตารางที่ 7 แสดงว่าสัมผัสนิยภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา ตามช่วงอายุ จำแนกตามรายด้านของสัมผัสนิยภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา โดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกช่วงอายุ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดเอาไว้ (เกณฑ์หน้า 55)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกช่วงอายุ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดเอาไว้ (เกณฑ์หน้า 55)

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษาตามสถานะภาพชั้นปี จำแนกตามรายด้านของสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา

สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของ อาจารย์และนักศึกษารายด้าน	สถานะภาพชั้นปี				
	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	t
การร่วมรู้สึก	2.60	0.48	2.54	0.50	1.30
การยอมรับ	2.59	0.49	2.56	0.52	0.74
การแสดงออกอย่างอบอุ่น	2.68	0.57	2.58	0.56	1.84
และเอื้ออาทร					
การมีความซื่อสัตย์	3.08	0.57	3.01	0.51	1.44
การเป็นแบบอย่าง	3.27	0.52	3.28	0.49	-0.15
การทำกิจกรรมส่งเสริม	3.06	0.51	2.97	0.48	1.79
การเรียนรู้โดยตรง					
รวม	2.88	0.40	2.82	0.39	1.53

จากตารางที่ 8 แสดงว่าสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษาตาม
สถานะภาพชั้นปี จำแนกตามรายด้านของสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา
โดยส่วนรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย
ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกสถานภาพชั้นปี เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดเอาไว้
(เกณฑ์หน้า 55)

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษาตามเหตุผลที่เลือกเข้าศึกษาวิชาชีพยาบาล จำแนกตามรายด้านของสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา

=====

สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของ อาจารย์และนักศึกษารายด้าน	เหตุผลที่เลือกเข้าศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	t
การร่วมรู้สึก	เหตุผลที่เลือกเข้าศึกษา	2.53	0.47	2.60	0.52	-1.61
การยอมรับ	เข้ามาด้วยเหตุผลอื่น	2.57	0.48	2.56	0.53	0.20
การแสดงออกอย่างอบอุ่น และเอื้ออาทร	เข้ามาด้วยใจรัก	2.58	0.56	2.66	0.58	-1.37
การมีความซื่อสัตย์		3.00	0.52	3.07	0.55	-1.40
การเป็นแบบอย่าง		3.24	0.48	3.32	0.53	-1.64
การทำกิจกรรมส่งเสริม		2.98	0.47	3.04	0.53	-1.71
การเรียนรู้โดยตรง						
รวม		2.82	0.37	2.88	0.42	-1.53

=====

จากตารางที่ 9 แสดงว่าสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษาตามเหตุผลที่เลือกเข้าศึกษาวิชาชีพยาบาล จำแนกตามรายด้านของสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน อร่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการพยาบาลทางคลินิกตามช่วงอายุ

ทักษะการพยาบาลรายด้าน	ช่วงอายุของนักศึกษา						F	
	18 - 19		20 - 21		22 - 23			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ต่อตนเอง	2.97	0.42	3.01	0.41	2.95	0.46	0.90	
ต่องาน	2.86	0.38	2.90	0.35	2.89	0.39	0.40	
ต่อวิชาชีพ	3.40	0.50	3.42	0.48	3.41	0.56	0.10	
รวม	3.08	0.36	3.11	0.35	3.09	0.39	0.45	

จากตารางที่ 10 แสดงว่าประสิทธิภาพการพยาบาลทางคลินิกของนักศึกษา พยาบาลรายด้านตามช่วงอายุไม่แตกต่างกัน อ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกช่วงอายุ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดเอาไว้ (เกณฑ์หน้า 56)

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการพยาบาลทางคลินิกตามสถานะภาพชั้นปี

รายด้าน	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ต่อตนเอง	3.05	0.45	2.96	0.40	2.14*
ต่องาน	2.91	0.40	2.89	0.34	0.56
ต่อวิชาชีพ	3.44	0.47	3.41	0.52	0.73
รวม	3.13	0.38	3.08	0.34	1.34

* $P < .05$

จากตารางที่ 11 ประสิทธิภาพการพยาบาลทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลรายด้านตามสถานะภาพชั้นปี ด้านต่อตนเองนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านต่องานและต่อวิชาชีพนั้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกสถานภาพชั้นปี เนื่องจากความเกณฑ์ที่กำหนดเอาไว้
 (เกณฑ์หน้า 56)

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการพยาบาลทางคลินิกตามเหตุผลที่เลือกเข้าศึกษาวิชาชีพพยาบาล

เหตุผลที่เลือกเข้าศึกษา

ประสิทธิภาพการพยาบาล เข้ามาด้วยใจรัก เข้ามาเพราะบุคคลอ่อน懦弱น่า

ทางคลินิกรายด้าน	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	t
ต่อตอนเรื่อง	3.00	0.46	2.98	0.40	0.53
ต่องาน	2.91	0.38	2.88	0.35	0.80
ต่อวิชาชีพ	3.51	0.50	3.34	0.49	3.67**
รวม	3.07	0.34	3.14	0.37	1.79

**P<.01

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ประสิทธิภาพการพยาบาลทางคลินิกรายด้านของนักศึกษาพยาบาล ตามเหตุผลที่เลือกเข้าศึกษาวิชาชีพพยาบาล ด้านต่อวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านต่อตอนเรื่องและต่องานนั้น ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดเอาไว้ (เกณฑ์หน้า 56)

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา กับ
ประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตารางที่ 13 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษา
กับประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

=====

สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของ
อาจารย์และนักศึกษารายด้าน

ประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษ

(r)

ด้านการร่วมรู้สึก	.34**
ด้านการยอมรับ	.31**
ด้านการแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร	.38**
ด้านการมีความซื่อสัตย์	.43**
ด้านการเป็นแบบอย่าง	.54**
ด้านการทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง	.46**
รวมทุกด้าน	.54**

** p < .01

จากตารางที่ 13 แสดงว่า สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษาโดยรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิภาพปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เนื่องจากมาเป็นรายด้านพบว่า สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือของอาจารย์และนักศึกษารายด้านทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิภาพปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุค ในการเลือกตัวแปรในการพยากรณ์ประสานการปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ตัวพยากรณ์	B	S.E. _b	Beta	t
การร่วมรู้สึก	.0479	.0357	.0672	1.340
การยอมรับ	.0070	.0352	.0101	0.199
การแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร	.0554	.0323	.0893	1.718*
การมีความชื่อสัมภ์	.0316	.0372	.0481	0.850
การเป็นแบบอย่าง	.2383	.0380	.3417	6.279*
การส่งเสริมการเรียนรู้	.1032	.0373	.1455	2.768*

$$R = .5755$$

$$F = 37.3926^*$$

$$R^2 = .3312$$

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 แสดงว่าเมื่อนำตัวพยากรณ์ทั้งหมด 6 ตัว มาพยากรณ์ประสานการปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิกได้ โดยมีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ร้อยละ 33.12 ($R^2 = .3312$) และเมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์ถดถอย ของตัวพยากรณ์ทั้งหมดในรูปแบบแนวมาตรฐาน ปรากฏว่าตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ ประสานการปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิกได้ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านการเป็นแบบอย่าง ด้านการทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง และ ด้านการแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร

ตารางที่ 15 แสดงค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุ่น (R) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการลดออย ค่าสัมประสิทธิ์การ重回帰 (R^2) และทดสอบความนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change) ในการพยากรณ์ประสบการณ์ปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลเนื่อใจวิชี Stepwise Solution

ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 Change	F
การยอมรับ	.5356	.2869	.2869	184.2562**
การยอมรับ, การส่งเสริมการเรียนรู้	.5594	.3129	.0260	104.0716**
การยอมรับ, การส่งเสริมการเรียนรู้	.5709	.3260	.0131	73.5232**
ผลของการอ่านและเขียน				

** $p < .01$

จากตารางที่ 15 พบว่า ด้านการเป็นแบบอ่าน (MODEL) สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสบการณ์ปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิก ได้อ่อนกว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นิ่งค่าสัมประสิทธิ์การ重回帰เท่ากับ .2869 ($R^2 = .2869$) แสดงว่าด้านการเป็นแบบอ่าน สามารถพยากรณ์ ประสบการณ์ปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิกได้ร้อยละ 28.69

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ ได้แก่ การทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง (FACILIT) เข้าไป สัมประสิทธิ์การ重回帰เพิ่มเป็น .3129 ($R^2 = .3129$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของ การพยากรณ์ได้อ่อนกว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นั่นคือด้านการเป็นแบบอ่าน ด้านการทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสบการณ์ปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิกได้ร้อยละ 31.29 โดยที่ด้านการทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง สามารถอธิบายความแปรปรวนของ ประสบการณ์ปฎิบัติการพยาบาลทางคลินิก ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.60 (R^2 Change = .0260)

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ด้านการแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร(WARMTH) เข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .3260 ($R^2 = .3260$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของ การพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นั่นคือ ด้านการเป็นแบบบอกร่าง ด้านการทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง ด้านการแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกได้ร้อยละ 32.60 โดยที่ด้านการแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.31 ($R^2 \text{ Change} = .0131$)

ตารางที่ 16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ในรูปคะแนนเดบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ทดสอบความนัยสำคัญของ (B) และแสดงสมการการทดสอบพหุคุณที่ใช้พยากรณ์ ประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ตัวพยากรณ์	Beta	B	S.E. _b	t
การยอมรับ	.3653	.2547	.0356	7.146**
การส่งเสริมการเรียนรู้	.1718	.1219	.0358	3.403**
การทดสอบออกอ่ายงบอุ่น	.1335	.0827	.0278	2.975**
<hr/>				
และเอื้ออาทร				
<hr/>				

$$R = .5709$$

$$a = 1.6404$$

$$R^2 = .3260$$

$$\text{Over all } F = 73.5232^{**}$$

$$^{**} p < .01$$

จากตารางที่ 16 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว (R) กับตัวแปรเกณฑ์ค่าเท่ากับ .5709 ซึ่งมีค่าสูงกว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวพยากรณ์ แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์ แสดงว่า ตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของ ประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิก ได้ดีกว่า การพยากรณ์ตัวเดียว โดยตัวแปรด้านการเป็นแบบอ่ายง การทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง การทดสอบออกอ่ายงบอุ่นและเอื้ออาทร สามารถร่วมกันอธิบาย ความแปรปรวนของประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกทั้งคับ .01

เมื่อพิจารณา ค่าสัมประสิทธิ์ทดสอบในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีค่า B สูงสุดคือ ด้านการเป็นแบบอ่ายง ($B=.2547$) รองลงมาคือ การทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง ($B=.1219$) และ การทดสอบออกอ่ายงบอุ่นและเอื้ออาทร ($B=.0827$) ตามลำดับ

แสดงว่า ด้านการเป็นแบบอย่าง มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในประสบการณ์ปฏิการพยาบาลทางคลินิก รองลงมาคือการทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง และ การแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ประสบการณ์ปฏิการพยาบาลทางคลินิก ในรูปแบบแน่นดิบ และ สมการในรูปแบบแนวมาตรฐานดังนี้

สมการในรูปแบบแน่นดิบ

$$Y = 1.6404 + .2547 \text{ MODEL} + .1219 \text{ FACILIT} + .0827 \text{ WARMTH}$$

สมการในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .3653 \text{ MODEL} + .1718 \text{ FACILIT} + .1335 \text{ WARMTH}$$